

Prosinec

Divadelní zpravodaj >>> 106. sezóna 2015/2016

RODINNÝ PODNIK ROBERTA BELLANA

KULTOVNÍ SITCOM NA PARDUBICKÉM JEVIŠTI

PROGRAM GRAND FESTIVALU SMÍCHU

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Prosinec

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	1.	19:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	KONEC 22:00	12. REPRÍZA	A
STŘEDA	2.	18:00	LHÁŘI	KONEC 20:30	25. REPRÍZA	X
ČTVRTEK	3.	19:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 21:30	56. REPRÍZA	
PÁTEK	4.	10:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG		
		19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 21:10	30. REPRÍZA	ZADÁNO
SOBOTA	5.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	I. PREMIÉRA P1		
NEDĚLE	6.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	II. PREMIÉRA P2		
ÚTERÝ	8.	18:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU	KONEC 20:30	16. REPRÍZA	N
STŘEDA	9.	18:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 20:30	16. REPRÍZA	ZADÁNO
ČTVRTEK	10.	20:00	DASHA A PAJKY PAJK QUINTET	Předvánoční koncert jedné z nejtalentovanějších českých zpěvaček současnosti, která září i na muzikálové scéně (za roli Máří Magdaleny v Jesus Christ Superstar získala Cenu Thálie). Její výjimečný hlas doprovází i oblíbenou taneční soutěž StarDance.		
PÁTEK	11.	19:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 21:40	8. REPRÍZA	H
SOBOTA	12.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 21:30	17. REPRÍZA	
PONDĚLÍ	14.	19:00	ONDŘEJ HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS	Koncert k 20. výročí založení jedinečného orchestru hrajícího jazz, swing a taneční hudbu z počátku minulého století.		
			NÁS TO TADY FURT BAVÍ!			
ÚTERÝ	15.	18:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE		3. REPRÍZA	Z
STŘEDA	16.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 21:30	18. REPRÍZA	K
ČTVRTEK	17.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	35. REPRÍZA	M
PÁTEK	18.	10:00	RODINNÝ PODNIK	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG		
		19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE		4. REPRÍZA	E

SOBOTA	19.	19:00	RODINNÝ PODNIK	I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	20.	19:00	RODINNÝ PODNIK	II. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	21.	10:00	KRKONOŠSKÉ POHÁDKY		ŠK
		17:00	B. Šimková / KRKONOŠSKÉ POHÁDKY		
			Divadelní zpracování večerníčku o Krakonošovi. Režie V. Prýmek. Divadlo F. X. Šaldy Liberec		
ÚTERÝ	22.	10:00	RODINNÝ PODNIK	3. REPRIŽA	ŠK
		17:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE		
			Hlavním hostem tradičního vánočního koncertu tentokrát bude zpěvačka J. Zelenková .		
		20:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE		
ČTVRTEK	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ		
			Tradiční půlnoční setkání v divadle. Přijďte si s námi i letos prodloužit sváteční atmosféru. A nezapomeňte doma hudební nástroje, jeviště může být opět i vaše! Chybět nebudou vánoční koledy ani dárky pod stromčekem...		
NEDĚLE	27.	19:00	RODINNÝ PODNIK	4. REPRIŽA	
PONDĚLÍ	28.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	5. REPRIŽA	C
ÚTERÝ	29.	19:00	CABARET	KONEC 21:45 33. REPRIŽA	F
STŘEDA	30.	19:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 21:40 9. REPRIŽA	B
ČTVRTEK	31.	18:00	LHÁŘI	STR. 9 KONEC 20:30 26. REPRIŽA	
			Silvestrovské představení s vyhlášením nejoblíbenější inscenace VČD roku 2015!		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	1.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15 18. REPRIŽA	F2
STŘEDA	2.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	STR. 1 KONEC 20:20 21. REPRIŽA	B2+B3
PÁTEK	4.	19:00	KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15 19. REPRIŽA	H2+H3
NEDĚLE	6.	15:00	B. Zelenka – E. Zámíš / ELCE, PELCE DO PEKELCE		
			Zábavná pohádka o chudém království, chytrém Honzovi a dvou kouzelných ptáčích – Elce a Pelce. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	8.	8:30	ELCE, PELCE DO PEKELCE		ŠK
		10:30	ELCE, PELCE DO PEKELCE		ŠK
STŘEDA	9.	19:00	BEZ NÁPOVĚDY	STR. 17	
			Nový zábavný pořad J. Uherové plný vzpomínání, veselých historek, hudby i kulinářských dobrot, který tentokrát blíže představí herečky J. Janouškovou, R. Chvalovou a L. Mecerodovou .		

PÁTEK	11.	10:30	ŤUK ŤUK, JE NĚKDO DOMA?		ŠK
			Autorská hra dětské skupiny Chceme slyšet tvůj hlas mezinárodní organizace Lumos , která se věnuje ochraně práv dětí. Hlavní myšlenkou jejich aktivit je dát dětem prostor vyjádřit svůj názor na téma život dětí v ústavech a věst je k toleranci odlišností mezi lidmi. Jak vnímají děti rozdíly mezi životem doma a v ústavu, to řeknou prostřednictvím stínů a pohyblivých obrazů ve svém autorském představení.		
PONDĚLÍ	14.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	127. REPRÍZA
ÚTERÝ	15.	20:15	J. Karlsson / MÍSTNOST – FAKTURA		
			Dvě bravurní novely švédského spisovatele a herce ve 3D verzi na jevišti. Těšit se můžete na scénická čtení v dobrém smyslu švihlých skandinávských psycho-grotesek. Účinkují V. Hollá, L. Hejlík a G. Hašek nebo P. Oubram. LiStOVáNí, Cítoliby Náhradní termín za zrušené představení 19. 11.		
ČTVRTEK	17.	9:00	R. Nechutová / PUTOVÁNÍ DO BETLÉMA		ŠK
			Příběh o narození Ježíška podkreslený koledami. Režie L. Jiřík. Divadlo Minaret, Praha		
		10:30	PUTOVÁNÍ DO BETLÉMA		ŠK
PONDĚLÍ	21.	9:00	I. Dušková / VÁNOČNÍ POHÁDKA O KAPRU KARLOVI		ŠK
			Příběh o kapru Karlovi, kocouru Bubinovi a paní Ludmilce, ve kterém nebudou chybět koledy a v němž děti obeplují celý svět. Režie I. Dušková. Divadelní soubor Cylindr, Praha		
		10:30	VÁNOČNÍ POHÁDKA O KAPRU KARLOVI		ŠK
ÚTERÝ	22.	18:00	JEPTIŠKY	KONEC 20:20	55. REPRÍZA
NEDĚLE	27.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	→ KONEC 16:10	18. REPRÍZA
ČTVRTEK	31.	16:00	JEPTIŠKY	🔗 STR. 9 KONEC 18:20	56. REPRÍZA

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK **10.** 19:00 **CHARLEYOVA TETA** **NOVÝ BYDŽOV**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská / JISTĚ, PANE MINISTŘE

🔗 str. 8–9

Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika.

Dlouholetý opoziční politik James „Jim“ Hacker po volbách získává ministerstvo pro administrativní záležitosti a okamžitě se snaží zbavit se přebujelé administrativy a byrokracie. Jeho neúnavně intrikující tajemník Sir Humphrey Appleby se řídí krédem, že ani ministr – a už vůbec ne veřejnost! – by nikdy neměli vědět víc, než je nezbytně nutné. Jenomže ani tak zkušený úředník jako je Sir Humphrey někdy nedokáže svého ministra, dychtivého představit se národu v tom nejlepším světle, udržet na uzdě. Mnoho situací a charakterů bude českému divákovi připomínat naši současnou politickou scénu víc, než mu možná bude milé.

V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

🔗 str. 12–14

Dynamická ostrá komedie klasika svého žánru, který umí tnout do živého! Aneb rozkrádání se člověk někdy těžko brání i ve vlastní rodině.

Podnikatel Jack McCracken se drží pevných zásad v korumpovaném systému a světě. Jenže ne nadlouho. Jakmile se díky své ženě dostane do područí tchánova byznysu, jenž je kontrolován soukromým detektivem ohledně jistých kompromitujících materiálů, znamená to pro Jacka dilema: spravedlnost, nebo široká rodina, která drží pohromadě za všech okolností? Je důležitější renomé celého podniku, nebo privátní byznys a chamtivost každého člena rodiny? Bující sobecké zájmy přerůstají všem přes hlavu a směřují v komickou hysterii a děsivé vyvrcholení...

Hrají J. Kalužný, L. Mecerodová, P. Janečková, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan j. h.

A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Tragikomedie o partnerských vztazích muže a ženy, o manželství, lásce a nevěře, ale především o duši, která je nám často neznámou pevninou. V hlavních rolích M. Němec a P. Janečková. Režie R. Lipus j. h.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vlídné duchy kolem sebe. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Šikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Čtyři ženy, čtyři osudy, čtvero chápání světa a čtyři neobyčejné herecké příležitosti.

Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Šikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský j. h.

I. B. Singer / KEJKLŘ Z LUBLINU

Divadelní ztvárnění světoznámého románu o muži, ježmu je jeho vlastní život malý, ale který dokáže pronikat zamčenými dveřmi dál a dál, za hranice reálného lidského osudu. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Pecko j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry, mluvili s postavami a vypátrali vraha? Ne? Tak to všechno v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Dva spolužáci z oxfordské univerzity se touží co nejdříve zasnoubit se svými láskami. Chybí jim však oficiální doporučení vážené osoby, jak vyžaduje dobová etiketa. Co teď? Počkat na příjezd bohaté tety z Brazílie, nebo někoho přemluvit, aby se za ni přestrojil? Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. Hra nepostrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE! 🔗 str. 10–11, 13

Životní pout významného českého skladatele J. J. Ryby ve scénických obrazech s hudebními ukázkami jeho skladeb – jednak za přítomnosti živých muzikantů a jednak s využitím sborových zpěvů. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant j. h.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučňácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Šikorová, L. Špíner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Dráždivá sonda do manželských vztahů plná dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA

LISTOPAD

PŘIPRAVUJEME NA LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK **14.** 19:00

D. Mamet / LISTOPAD

Jak být znovu zvolen americkým prezidentem, když popularita klesá k nule? Nekorektní politická fraška, která na loňském GRAND Festivalu smíchu získala cenu Komédie diváků a hlavní představitel M. Dlouhý ocenění za nejlepší herecký výkon festivalu. Režie P. Svojtka.
Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha

NEDĚLE **17.** 17:30

J. Chalupa / PRINCOVÉ JSOU NA DRAKA

Zábavný pohádkový muzikál. Děti jistě potěší divadelní zpracování slavné televizní pohádky s písničkami Z. Svěráka a J. Uhlíře. Režie V. Prýmek.
Divadlo pohádek, Praha – Divadlo F. X. Šaldy Liberec

NEDĚLE **24.** 19:00

VÁCLAV NECKÁŘ A BACILY – MEZI SVÝMI

Koncert legendy českého popu, folk-rocku i big beatu a zároveň úspěšného filmového herce.

25.1. – 1.2.

XVI. | GRAND FESTIVAL SMÍCHU

🔗 str. 15

Prodej vstupenek byl již zahájen. Program soutěžní části naleznete dále ve zpravodaji, kompletní program pak na webu divadla www.vcd.cz či na samostatných stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **10.** 15:00

O. Preußler / MALÁ ČARODĚJNICE

Veselá pohádka o „mladé“ čarodějnici a jejím mluvčím havranovi, kteří spolu vyrazí na rej jejich dospělých kolegů. Režie J. Ryšánek Schmiedtová. **Divadlo Scéna, Zlín**

17:00

MALÁ ČARODĚJNICE

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Široká nabídka typů předplatného na rok 2016

Pokud ještě nemáte předplatné do Východočeského divadla a chcete zhlédnout všechny naše inscenace bez čekání na vstupenky a s výraznou slevou, využijte **ROČNÍ ABONMÁ**, které opět nabízí celou řadu výhod!

Stejně jako v minulých letech zachováváme možnost zakoupení permanentky buď na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle (kompletní abonentka však obsahuje výhodný výměnný kupón!).

Stávajícím abonentům, kteří mají zájem o obnovu svých míst v hledišti divadla, připomínáme, že jejich místa rezervujeme již pouze do pátku 4. prosince. Neobnovená místa budou uvolněna do prodeje ve čtvrtek 10. prosince.

Vedle klasického či seniorského abonmá letos znovu otevíráme i **SPECIÁLNÍ ABONENTNÍ CYKLUS** – předplatitelskou skupinu G, která během roku 2016 (vždy v pátek nebo v sobotu od 18.00 hodin) nabídne výběr čtyř titulů z našeho repertoáru. Abonenté se mohou těšit na divadelní adaptaci známého televizního sitcomu **Jistě, pane ministře**, duchařskou komedii **Mezi nebem a zemí** (vyslankyní divadla na GRAND Festival smíchu 2016), dále na ceněnou tragikomedii o partnerských vztazích **Duše – krajina širá**

a v neposlední řadě na oblíbeného **Limonádového Joea**, jehož majitelé předplatného G zhlédnou v magickém prostoru pod hradem Kunětická hora.

Pokud vám nevyhovují večerní termíny představení, využijte **DOPOLEDNÍ PŘEDPLATNÉ** – skupina D je určena především seniorům, ale nejen jim, samozřejmě i všem ostatním zájemcům, kteří by rádi navštěvovali představení v dopoledních hodinách. Představení (rovněž s výraznou slevou!) začínají vždy v 10.00 hodin dopoledne ve všední dny. Abonenté tohoto cyklu zhlédnou pět žánrově rozličných inscenací – komedie **Jistě, pane ministře** a **Rodinný podnik**, hru na pomezí činoherního a hudebního divadla **Hej, Mistře!** inspirovanou životem a dílem Jakuba Jana Ryby, **Bílou nemoc** – nadčasové Čapkovy varování před hrozbou války a pohádkový příběh **Kráska a zvíře** pro zklidnění našich současnými společenskými problémy znavených duší.

Podrobnější informace o všech typech předplatného získáte v předprodeji divadla či na stránkách www.vcd.cz, kde ho můžete i on-line objednat.

A zdali stále nevíte, čím potěšit své blízké o letošních Vánocích, přijměte tuto nabídku jako inspiraci, předplatné do divadla může posloužit i jako originální vánoční dárek.

RaS

J. PEJCHAL, V. MACKOVÁ A Z. RUMPÍK V **LIMONÁDOVÉM JOEOVI**, KTERÝ POBAVÍ ABONENTY SKUPINY G, FOTO J. FAUKNER

POLITIKA V KRITICKÉM HLEDÁČKU ANEB *Jistě, pane ministře* NA PARDUBICKÉM JEVIŠTI

P. KOSTKA, P. DOHNAL A M. NĚMEC PŘI FOTOGRAFOVÁNÍ NA PLAKÁT K PREMIÉRE, FOTO J. VOSTÁŘEK

Na levém břehu Temže přímo ve středu města Londýna stojí Westminsterský palác (Houses of Parliament), budova, ve které sídlí Sněmovna Lordů (House of Lords) a Dolní sněmovna (House of Commons). Ačkoliv je Velká Británie kolébkou demokracie a její parlament jako čelní státní orgán sídlí v nesmírně reprezentativní budově, která vzbuzuje úctu, představitelé moci se neubrání zesměšňování, ironickému nadhledu a zpochybňování kompetencí. Literatura, film, televize i divadlo si „berou na paškál“ úředníky, ministry, lordy, ba i samotnou královnu a ostatní členy královské rodiny. Totéž dělá také kulturní seriál *Jistě, pane ministře* v BBC, a i když jeho premiéra proběhla už před třiceti

lety, mnohé z toho, z čeho si dělá legraci, je aktuální dodnes. Spousta těch zákulisních pletich, intrik a malérů jeho hrdinů nám bude připadat důvěrně známá a bude se nám zdát, že autoři museli čerpat inspiraci někde úplně jinde než za kanálem La Manche. *Jistě, pane ministře* (Yes Minister) má 22 dílů, volně na ně navazuje šestnáctidílné pokračování s názvem *Jistě, pane premiére* (Yes Prime Minister). Autory tohoto komediálního seriálu jsou Antony Jay a Jonathan Lynn, který v rozhovorech přiznává, že stálá aktuálnost seriálu spočívá v tom, že se při ohlédnutí do minulosti nic kolem nás podstatně nezměnilo. Problémy politické a hospodářské jsou stále stejné, mění se jen jména a čísla.

Ministra a posléze premiéra Jima Hackera v seriálu ztělesnil Paul Eddington (1927–1995), jemuž tato role přinesla mimořádnou popularitu nejen u prostých diváků, ale i u těch, jež svým výkonem parodoval. Britská premiérka Margaret Thatcherová si pořad oblíbila natolik, že na jeho motivy dokonce napsala krátký skeč, ve kterém se po boku herců Paula Eddingtona a Nigela Hawthorna objevila na Vánoce roku 1984 na televizních obrazovkách, Paulu Eddingtonovi za jeho roli dokonce udělila Řád britského impéria. Série si však kladný ohlas našla i mezi kritikou. Třikrát vyhrála ocenění Britské televizní akademie (BAFTA) a v roce 2004 se umístila na šestém místě v hlasování o nejlepší britský sitcom všech dob. Tandem Lynn – Jay napsal a v roce 2013 realizoval další řadu seriálu s obměněným obsazením, nová verze se však nesetkala s tam příznivými ohlasy jako původní série.

Dramatizace seriálu *Jistě, pane ministře*, kterou pro česká divadla připravila Kristina Žantovská, měla premiéru v Divadle na Vinohradech v režii Martina Stropnického, jenž v této profesi debutoval, a s úspěchem se udržela na jevišti mnoho sezón. V současné době můžeme na repertoáru Divadla Bez zábradlí najít hru *Jistě, pane premiére* v režii Karla Heřmánka a Michala Pavlíka.

Režisér Petr Novotný obsadil v pardubické verzi do hlavní role Petra Dohnala, jako jeho nejbližší ministerští úředníci a partneři se objeví hostující Petr Kostka, Milan Němec a Ladislav Špiner, v úloze ministryň manželky se představí jako host Helena Plecháčková. Pracovní tým

režiséra zůstává nezměněn – scénografií navrhl Ivo Židek a kostýmy Roman Šolc.

Děj hry sestává ze série jednotlivých situací odehrávajících se na ministerstvu pro administrativní záležitosti, kam nastupuje mnohaletý opoziční politik Jim Hacker. Ten doufá, že do zatuchlé atmosféry byrokraticky přebujelého úřadu přinese nový vítr, jeho dychtivost ale zaskočí nejbližší spolupracovníky, především stálého tajemníka ministerstva Sira Humphreyho Applebyho. Čeští diváci, kteří sledovali britský sitcom, už asi tuší, jak se bude situace vyvíjet, co je však určitě překvapí, je neuvěřitelná aktuálnost jednotlivých situací, postupů a jednání. A ti, co dosud tento seriál v televizi neviděli, se můžou těšit na zaručeně fungující britskou hru s nefalšovaným suchým humorem.

JaU

NÁVRH SCÉNY I. ŽIDKA

NALAĎTE SE S NÁMI NA SILVESTROVSKOU NOTU

I letos můžete poslední den roku strávit ve společnosti našich herců, kteří se vám zaručeně postarají o skvělý start novoročních oslav. Pro tento sváteční den jsme pro vás přichystali hned dvě představení a obě budou samozřejmě z toho veselejšího ranku. V Městském divadle vás náramně pobaví lehce morbidní současná komedie **Lháři**, v níž jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejabstrudnějších rozměrů. V hlavních rolích dobrosrdečných strážníků, kteří mají na Štědrý den sdělit postarším manželům jednu tragickou zprávu, vás jistě dostanou Petr Borovec a Jan Musil – bavičí tělem i duší.

Před otevřením první lahve silvestrovského šampaňského můžete navštívit také Malou scénu ve dvoře, která vám nabídně nevšední pohled na život za branami kláštera. Muzikálová komedie **Jeptišky** plná svěží energie, písní, tance a humoru a především naše představitelky poněkud ztřeštěných řeholnic

(Petra Janečková, Jindra Janoušková, Dagmar Novotná, Martina Sikorová a na Silvestra opět po čase Petra Tenorová) jsou zárukou vynikající zábavy.

K Silvestru v divadle již tradičně patří i **výsledky divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci roku**, které po Lhářích v Městském divadle vyhlásí ředitel VCD Petr Dohnal. Pokud se ankety chcete také zúčastnit, anketní formuláře naleznete ve foyer divadla nebo na našich webových stránkách www.vcd.cz. Anketní lístky jsou slosovatelné, výherce získá předplatné pro dvě osoby dle vlastního výběru.

Zároveň nezapomeňte dát hlas svým oblíbeným hercům, kteří pak mohou získat titul divácky nejoblíbenější herec / herečka roku 2015. Kdo se jimi stane, bude zveřejněno v pátek 11. března na Divadelním báli, který se znovu uskuteční v prostorách Městského divadla.

RaS

P. BOROVEC A J. MUSIL, LHÁŘI, FOTO M. KLÍMA

J. JANOUŠKOVÁ A D. NOVOTNÁ, JEPTIŠKY, FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Po Malé scéně ve dvoře se v půlce října své první premiéry letošní sezóny dočkalo i Městské divadlo a start to byl skutečně mimořádný! V inscenaci Věry Maškové **Hej, Mistře!** režisér Michael Tarant svým typickým rukopisem zhmotnil životní pouť významného českého hudebního skladatele Jakuba Jana Ryby. Premiéra byla pro všechny přítomné neopakovatelným zážitkem, diváci při děkovačce, která nebrala konce, povstali a dokonce se z hlediště ozývaly i nadšené výkřiky, což bylo nejlepším poděkováním hercům za jejich vynikající výkony i celému zákulísí za skvěle odvedenou práci. Nyní se ale vraťme v čase a na chvíli nasajme jedinečnou premiérovou atmosféru...

RaS

T. LNĚNIČKA SE ČLENY DĚTSKÉHO FOLKLORNÍHO SOUBORU RADOST PARDUBICE, **HEJ, MISTŘE!**, FOTO J. FAKNER

REŽISÉR MICHAEL TARANT S JANOU ONDRUŠKOVOU, TOMÁŠEM LNĚNIČKOU A MILANEM NĚMCEM PŘI ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČCE.

SPOKOJENÍ PO PREMIÉRE BYLI NEJEN HERCI A REŽISÉR, ALE I AUTORKA HRY VĚRA MAŠKOVÁ A DRAMATURG ZDENĚK JANÁL.

HLAVNÍ HVĚZDA VEČERA – TOMÁŠ „JAKUB JAN“ LNĚNIČKA SE SVOU PŮVABNOU MANŽELKOU.

LADISLAV ŠPÍNER PO PREMIÉRE S RADOSTÍ ROZDÁVAL AUTOGRAMY DĚTEM ZE SOUBORU RADOST.

POPREMIÉROVÝ RAUT NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ VE FOYER SI VYCHUTNÁVALI I LEXA POSTLER S MARTINOU SIKOROVOU.

JANA ONDRUŠKOVÁ S PETREM BOROVCEM UŽ V DIVADELNÍM KLUBU, KDE POKRAČOVALA NEOFICIÁLNÍ ČÁST OSLAVY. FOTO J. SEJKORA

Robert Bellan, režisér se skenerem

FOTO A. HLAVÁČKOVÁ

Většina mých rozhovorů vzniká v přítomí divadelního klubu nebo v herecké šatně. Vlastně ani nevím, kdy naposled jsem dělala nějaký rozhovor v „exteriéru“. V každém případě jsem shledala tento způsob velice příjemným, těžko říct, jestli to bylo tou krásnou slunečnou nedělí nebo těmi inspirativními slovy zlatovlasého režiséra s ryzím moravským srdcem. V době, kdy jsme si povídali, měl režisér ROBERT BELLAN společně s pardubickými herci za sebou ani ne týden práce na nové komedii Alana Ayckbourny s názvem Rodinný podnik. Zatímco Robert zasvěceně hovořil o práci na rodící se inscenaci, já si připadala tak trochu jako turistická průvodkyně a posléze také jako rozhlasová reportérka v jednom. V záznamu našeho rozhovoru je slyšet výskot dětí a štěkot psů, vyzvánění kostela a útržky rozhovorů kolemjdoucích na vycházce v parku. Pro dokreslení atmosféry si ještě podržte v mysli představu veverka skákající v korunách stromů a vůně spadného listí (lehce okofenné oděrem strakatých koziček vyhrávajících se na zámeckých valech).

Roberte, když jsi před dvěma lety začínal pracovat na své první inscenaci u nás, byl jsi to ty, kdo přišel s komedií A je to v pytli, která se na repertoáru stále těší značné oblibě nejen pardubických diváků. Jak to bylo tentokrát? Kdo přišel s nápadem inscenovat Rodinný podnik?

S tím přišel dramaturg Zdeněk Janál. Společně jsme hledali komedii pro určitý počet lidí a on mi poslal tento text. Přčetl jsem si ho a hned jsem řekl: „Jo!“ Vůbec jsem nemusel nic zvažovat nebo číst nějaké další hry a dál se složitě rozhodovat, což je celkem neobvyklé. Vybrat komedii totiž není jednoduché – musíš brát v úvahu počet a genderové rozložení herců, dále aby hra byla něčím zajímavá – příběhem,

typem humoru, zápletkou, prostředím, nehrála se zrovna ve všech divadlech atp. A všechna požadovaná kritéria právě Rodinný podnik totálně naplňoval. V první řadě se mi ale líbil ten text jako takový, že jde o komedii, ale přitom s nějakým přesahem. Témata, o kterých se tam hraje, jsou pro mě zajímavá a docela zásadní – jako např. uvědomění si vlastních hodnot, osobnost člověka, z čeho se skládá, co vlastně znamenají v reálném životě pojmy jako poctivost a morálka, do jaké míry člověk zůstane počestným v určitých mezních situacích, pod jakým vlivem a za jakých okolností se ze slušného člověka může stát člověk „neslušný“. (Skeptik by možná řekl, že za určitých okolností se může stát neslušným člověkem každý.)

Setkal ses s touto komedií už dřív? Znal jsi text?

Neznal. Další důvod, proč jsme se hned rozhodli do toho jít, byl právě ten, že se v České republice Rodinný podnik ještě nehrál. Což je u situačních komedií renomovaných autorů typu Cooney a Ayckbourn docela neobvyklé. Běžná praxe je totiž taková, že úspěšné, dříve napsané komedie těchto autorů se vlastně hrají pořád dokola, protože divadlům poskytují záruku divácké odezvy, a tak po nich dříve nebo později sáhne. Takže najít starší hru této kvality, kterou ještě nikdo nehrál, je poměrně vzácnost, za což patří velký dík právě dramaturgii pardubického divadla. Pravidelně se pak stává, že když se taková hra objeví, hned se toho chytynou ostatní a pak se hraje ve více divadlech. Například brzy po nás bude mít Rodinný podnik premiéru v Městském divadle v Brně.

Znáš i jiné Ayckbournovy hry?

No, já znám právě jen takové ty jeho komedie jako třeba Aby bylo jasno nebo Kdes to byl(a) v noci? Jsou to jistě kvalitní situační komedie, z nichž ale ani jedna v sobě žádný větší přesah nemá. Takže když to člověk vidí, výborně se baví, ale druhý den už neví, o čem to bylo. Vybaví si třeba jen nějaké komické jednotlivosti, jako že herci upadla paruka do první řady nebo že maskovaný milenec s ploutvemi na nohou a potápěčskými brýlemi nemohl najít ty správné dveře...

Což je vlastně ten typ cooneyovské komedie...

Ano, to je přesně ono. O kvalitách hry Rodinný podnik vypovídá i to, že se před zhruba pětadvaceti lety s velkým úspěchem hrála v londýnském Národním divadle a že loni v tomtéž divadle proběhla její obnovená premiéra. Je proto s podivem, že po této hře žádná česká divadlo zatím nesáhlo. Přemýšlel jsem o tom proč, a myslím si, že to bude pravděpodobně z důvodu náročnosti scény, kdy člověk musí vytvořit na jevišti autorem předepsaný patrový dům se čtyřmi pokoji, vstupní halou, chodbou a schodištěm. A třeba umístit schodiště na jeviště tak, aby ti nekrylo půlku scény, je hrozný problém. Vlastně i ty pokoje se všemi těmi dveřmi zaberou hromadu místa, takže potřebuješ minimálně dvacetimetrové jeviště, abys to mohla hrát. Naštěstí se nám společně se scénografem Nikolou Tempírem podařilo vymyslet takové řešení, aby se tato zajímavá hra dala realizovat i na rozměrově tradičním jevišti pardubického divadla.

Když mluvíme o těch „omezeních“ v textu hry – existují nějaké požadavky přímo od autora? Jiříci autoři si často uvádění svých her hlídají a bývají někdy proti zásadním inscenačním úpravám.

No jediné, na čem autor v našem případě trvá, je požadavek, aby postavy pěti italských bratrů hrál jeden herec. Jinak je samozřejmě vždycky lepší hrát mrtvé autory, ti totiž nemůžou přijet na zkoušku a zrušit ti představení, protože jsi jim tu jejich hru nějak špatně vyložila. (SMÍCH) Což se stalo třeba v Uherském Hradišti, když se dělal Penzion pro svo-

bodné pány. Asi deset dní před premiérou se přijel podívat autor textu, režisér Krejčík a po zkoušce řekl nastoupenému souboru v čele s režisérem: „Tak. První varianta byla v Činoheráku někdy v 70. letech, ta byla suverénně nejlepší. Potom se to hrálo v ..., to už byla horší varianta, pak se to v 80. letech hrálo ve ... a to byla teda totálně hrůza. Ale to, co vy tady tvoříte, to je to nej – hor – ší, co jsem kdy viděl!!!“ Takže jim to před premiérou takhle hezky „pochválil“ s resumé, že v tomto stavu inscenace premiéru nepovolí. Nato vystoupila Květa Fialová, která náhodou seděla v hledišti: „Tohle je nejlepší divadlo v republice! Co to tady povídáš, dědku? Tomu nerozumíš!“ Autor chtěl ještě přijet na nějaké generálky, ale nestihl to, pak mu tuším zatulali i datum premiéry a nakonec se hrálo. Takže taková situace se nám, doufám, nestane. (SMÍCH) Ne, vážně, ve skutečnosti bych samozřejmě hrozně rád přivítal pana autora na premiéře. Pravděpodobnost, že by to mohlo vyjít je sice mizivá, ale možná by nebylo od věci ho pozvat, když se jedná o první uvedení této jeho hry v České republice...

A měl by ses ho proč bát? V čem spočívala úprava textu hry? Něco zásadního?

Hlavně v tom, že text měl původně asi 130 stran a hrozilo tam nebezpečí, že bychom to hráli pět hodin. Takže ta úprava spočívala hlavně ve škrtech, ne že bychom tam zásadně něco měnili dějově nebo významově. A vlastně ještě pořad trochu škrtáme, ale už jen drobnosti. Takže předpokládám, že bychom se měli do nějakých čtyř hodin vejít... (SMÍCH) Ne, kecám, doufám, že se vlezeme i s pauzou do dvou hodin čtyřiceti minut (maximálně!).

V čem spočívá tvoje příprava na tuto nebo jakoukoli jinou tvoji režii ještě před zahájením zkoušení?

Někdo si třeba vede režijní knihu, kde si na každou stránku vedle textu zapisuje, jak by si co představoval, charakter, informace k ději, řešení situací, základní aranžmá atp., ale já si to postupně skenuju do hlavy, kde si vytvořím celý ten příběh a všechno si tam ukládám. A jsem schopný si to vytvořené v hlavě zapamatovat. Sice nevím, jak je to možné, protože jinak si toho zrovna moc nepamatuju. (SMÍCH)

Mluvíli jsme o scénografii, výtvarné složce inscenace, k čemuž patří vlastně i tvorba kostýmů, které dělá tvoje žena. Zároveň jsem slyšela, že i tvoje dcera pracuje nebo pracovala v divadle jako štychařka (osvětlovačka). Je možné, že se třeba sejdete na jedné inscenaci celá rodina? Takový malý rodinný podnik?

(SMÍCH) Při práci na inscenaci ne, protože dcera, která vystudovala design na „umprumce“ a výtvarný obor na „pajdák“, právě skončila školu a ještě se tak rozkoukává a vlastně pořádně neví, co chce (určitě něco s grafikou a výtvarnem), ale zatím ji do svých projektů nezapojuji. Ve Slovákém divadle svítila, když dělala štychařku jako brigádu. Takže u divadla se sice →

občas vyskytuje, ale jestli tam skončí, to nevím. (SMÍCH) Ale samozřejmě rodinná spolupráce na projektu je výhodou – když manželka dělá kostýmy, můžeme pracovat průběžně a řešit cokoli zrovna ve chvíli, kdy nás něco napadne, můžeme si to třeba nakreslit a hned se o tom pobavit. Hodilo se to i tentokrát, protože proces realizace návrhů kostýmů do Rodinného podniku byl poměrně dlouhý, nabízel se několik variant. Retro kostýmy jsme zavrhlí, protože jsme se rozhodli hru přenést do současnosti. Sám autor, když ho požádali, aby hru po těch více než dvaceti letech aktualizoval, odmítl s tím, že hra absolutně nepotřebuje žádnou aktualizaci – to, co bylo aktuální tehdy, je prý stejně aktuální i dnes. Kostýmy jsme tedy udělali současné, civilní, ale zároveň i divadelní, aby vyjadřovaly jasné charaktery postav. V úvahu se při tom musela brát i technická stránka věci. Některé postavy mají výrazné fyzické akce – takže se musí zajistit, aby to kostým vydržel, nebo naopak aby nevydržel, aby se cíleně roztrhl – takže suché župy atp. Nechci prozrazovat divákům, co se přihodí, ale dojde tam totiž i na jistou drsnější scénu. Nejsem úchylák, ale mám na divadle

docela rád násilí, a to ve spojení s groteskou, kombinací humoru a drsnosti. Paradoxně – svět násilí je všude kolem nás, ale právě aby se z toho člověk nezbláznil, občas si z toho může udělat i srandu. Tím jsem tedy předznamenal, že se v naší inscenaci nějaké to násilí a troška krve možná také vyskytne. (SMÍCH)

A co můžeš říct o hercích už teď na začátku zkoušení?

Už teď bez ohledu na výsledek, můžu říct, že byl neuvěřitelný zážrak, že se nám podařilo najít dvánáct herců, kteří odpovídají typově i umělecky, nebo jak bych tak řekl, talentově. Navíc když se současně v divadle zkouší do „dvojáku“ další hra. Někdy to obsazení bývá docela loterie a dělá se hodně kompromisů. Tady si myslím, že se obsazení opravdu povedlo, a z toho mám velkou radost. Divákům jen můžu vzkázat, ať se přijdou podívat a že jsem už teď přesvědčen, že se mohou těšit na skvělé herecké výkony všech zúčastněných.

AnH

Kráceno, celý rozhovor najdete na www.vcd.cz.

Inscenace Hej, Mistře! bude mít i své CD

Východočeské divadlo již pravidelně vydává vlastní soundtracky muzikálů, které na své scéně uvádí. Diváci si tak doma mohou prodloužit zážitek, kterého se jim dostalo během sledování muzikálové inscenace. Není ale zrovna obvyklé, aby divadlo vydalo CD k titulu činohernímu. Nyní se tak ovšem stane, a to k inscenaci **Hej, Mistře!** Však se také nejedná o ryzí činohru – činoherní herecký projev je zde posílen mnoha

dalšími jevištními prvky, mezi nimiž dominantní složkou je právě hudba skladatele Jakuba Jana Ryby, o němž především tato hra vypráví. Na scéně hraje živá hudba v podání komorního orchestru Bona Nota pod vedením Václava Trunce, která se propojuje s hudbou reprodukovanou, živými sbory včetně toho dětského v podání folklorního souboru Radost pod vedením Jitky Vítkové a se sólovými zpěvy pardubických herců.

Nové CD, které chystáme vydat ještě před letošními Vánocemi, jsme se rozhodli koncipovat jako výběr ze skladeb, které v naší inscenaci v úryvcích zaznívají. Na CD však dostanou více prostoru, tedy si budete moci doposlechnout větší celky Rybovy krásné hudby, které se do divadelní inscenace nemohly v takové míře vejít. Mimo jiné se seznámíte s Rybovými mšemi – tou nejznámější Českou mší vánoční Hej, mistře, se skladbami Missa pastoralis i Missa in e. Dále zazní Pastorely pro dětský sbor, úryvky z Rybova Smyčcového kvartetu d moll a další. Rybova překrásná hudba bude doplněna i mluveným slovem – citacemi z Rybových úvah o své hudbě v podání herce Tomáše Lněničky, který se v divadelní inscenaci hlavní role Jakuba Jana Ryby skvěle zhostil. ZdJ

T. LNĚNIČKA A ČLENKY SOUBORU RADOST, HEJ, MISTŘE!, FOTO J. FAUKNER

16.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

25. leden – 1. únor 2016
Východočeské divadlo Pardubice

SOUTĚŽNÍ ČÁST – MĚSTSKÉ DIVADLO

PONDĚLÍ **25.** 19:00

R. Hawdon / DOKONALÁ SVATBA

Dokonalá situační komedie o tom, že pravá láska nakonec zvítězí, akorát se musí zjistit, která to je. Režie M. Doleželová a R. Vencel. **Městské divadlo Zlín**

ÚTERÝ **26.** 18:00

M. Delaporte – A. de La Patellière / JMÉNO

Vtipná, krutá, dojemná i chytrá hra z rodu rychlopalných konverzaček o mužích, ženách a jejich vztazích. Režie P. Gazdík. **Městské divadlo Brno**

STŘEDA **27.** 19:00

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vlídné duchy kolem sebe. Režie K. Dušková. **Východočeské divadlo Pardubice**

ČTVRTEK **28.** 19:00

L. Klíma / LIDSKÁ TRAGIKOMEDIE

Groteskní satiricko-ironické podobenství o ztroskotání velkolepých mladických snů v přizemní šedi života. Režie H. Burešová. **Divadlo v Dlouhé, Praha**

PÁTEK **29.** 19:00

J. Janků – P. Svojtka / V+W REVUE

Hudební revue, která připomíná slavnou éru Osvozeného divadla a jeho dva legendární protagonisty. Režie P. Svojtka. **Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha**

SOBOTA **30.** 19:00

P. G. Wodehouse – O. Šubrtová / ZAVOLEJTE JEEVESE

Divadelní podoba knihy oblíbeného anglického humoristy, jejímž hrdinou je důvtipný komorník Jeeves, předobraz českého Saturnina. Režie M. Schlegelová. **Jihočeské divadlo, České Budějovice**

NEDĚLE **31.** 19:00

Molière / ŠKOLA ŽEN

Klasická komedie o tom, že... s ženou se oženit je přece hrozný risk! Režie I. Rajmont. **Divadlo F. X. Šaldy, Liberec**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Kompletní program i s doprovodnou nesoutěžní částí naleznete na www.vcd.cz nebo www.festivalsmichu.cz. Upozorňujeme také na možnost zakoupení FESTIVALOVÉHO PŘEDPLATNÉHO, které nabízí všechna soutěžní představení za zvýhodněnou cenu a k tomu bonus v podobě vstupenek zdarma na Galavečer smíchu s vyhlášením festivalových cen!

RaŠ

/ fajnsmekři si přijdou na své

Po loňském ohromném úspěchu jsme i pro rok 2016 připravili abonentní řadu pro náročnějšího diváka – **PŘEDPLATNÉ PRO FAJNSMEKRY** (v programu označované zkratkou Q). Abonmá obsahuje čtyři tituly, jež odehrajeme v období od února do května 2016. Tři představení budou z produkce pražských divadel a jedno odehraje domácí soubor – všechna však nabídnou nevšední emocionální zážitky a kvalitní zábavu.

Divadlo Komedie v Pardubicích představí svižnou situační komedii **Testosteron**, která sleduje snahu sedmi zcela odlišných mužů pochopit, v čem tkví jejich živočišná podstata. V dialozích se střetávají i zcela protichůdné pohledy na ženy a na partnerské vztahy; zatímco jeden je alfa-samcem předurčeným k plození, druhý je biolog vidící vše vědecky, což je pro třetího, čerstvě ženatého otce malé holčičky, zase příliš skeptické. Inscenátoři upozorňují, že se během představení na jevišti kouří a mluví sprostě.

Do programu bylo zařazeno také Dejvické divadlo, které v rámci abonentního cyklu Q odehraje Čechovovu klasickou komedii **Racek** o nenaplněných ideálech a citech, v níž jsou obsazení téměř všichni herci jedné z nejpopulárnějších českých scén současnosti. O kvalitě inscenace svědčí mimo jiné i zájem odborné kritiky, díky níž byl Miroslav Krobota za ztvárnění role Sorína v širší nominaci na Cenu Thálie 2012 a režisér Michal Vajdička spolu s herci Ivanem Trojanem a znovu Miroslavem Krobotem v širší nominaci na Cenu Divadelních novin 2012/2013.

Poslední dovozovou inscenací, kterou přiveze Divadlo v Řeznické, bude původní slovenská hra **Lení** o fiktivním setkání dvou skutečných lidí – legendárního moderátora Johnnyho Carsona a kontroverzní Leni Riefenstahl, fotografky, tanečnice, herečky a v neposlední řadě i mimořádně nadané filmařky, která se stala „dvorní režisérkou“ Adolfa Hitlera. Lenina netypická a pozoruhodná minulost plná vzestupů a pádů se stává tématem a vyvstávají otázky odpovědnosti umělce za své dílo či hranic mezi uměleckou tvorbou, posluhováním ideologii a aktivní spoluúčasti na budování režimu. Za titulní roli Leni získala Vilma Cibulková Cenu Thálie 2014 za mimořádný jevištní výkon.

Trojlístek hostujících souborů pak doplní recenzy ceněná inscenace domácího ansámbulu **Duše – krajina širá**, kterou nastudoval renomovaný režisér Radovan Lipus. Schnitzlerova tragikomédie pojednává o partnerských vztazích, o manželství, lásce a nevěře, ale především o duši. V hlavních rolích hrají M. Němec, P. Janečková a P. Dohnal.

Předplatné lze objednat i on-line na webových stránkách www.vcd.cz, bližší informace vám samozřejmě podají také pracovníce předprodeje vstupenek. RaS

RACEK, DEJVICKÉ DIVADLO, FOTO H. GLOS

Bez náповědy podruhé

ANEB ČEKÁNÍ NA VÁNOCE

FOTO J. SEKOPRA

Připravuji další díl nového pořadu **Bez náповědy**, a tak jsem si vzpomněla na ten říjnový, který měl u diváků velký ohlas. Tehdy jsem si pozvala nové tváře našeho souboru – Petra Borovce, Veroniku Mackovou a Josefa Lásku. Na Malé scéně ve dvore jsme se všichni cítili příjemně, diváci seděli u stolků, popíjeli víno a pochutnávali si na rajčatové polévce a preclíčcích, které jsme pro ně připravili. Prosincový večer plný povídaní, fotografií a vůně jídla má tedy dobrou startovací pozici – diváci už vědí, na co půjdou a očekávají, že jim s námi bude dobře. Tentokrát jsem oslovila tři kolegyně herečky, jejichž podstatná část života je spjatá s naším divadlem – **Jindru Janouškovou, Ludmilu Mecerodovou a Romanu Chvalovou.**

Mnoho diváků si bude pamatovat jejich začátky, určitě si vzpomenu na Romaninu nezapomenutelnou Julii, Lídinu Roxanu v Cyranovi z Bergeracu či Jindřinu Ofélii v Hamletovi. A také na desítky dalších krásných herečkových příležitostí, které tyto stálce pardubického souboru dostaly a pokaždé proměnily ve skvělý divadelní zážitek.

Já osobně mám všechny tři ráda nejen proto, že se s nimi dobře pracuje, ale hlavně proto, že jsou to fajn ženské, je na ně spoleh a je s nimi sranda. Což je pro náš nový pořad velmi důležité.

Když jsem si povídala s Jindrou, o čem by měl být ten náš večer, upozornila mě, že se bude konat před Vánocemi, a proto bychom ho mohly pojmenovat tak nějak slavnostně vánočně. Naladit sebe i diváky na vánoční notu. A protože tentokrát chceme svým hostům nabízet i kulinařské speciality, okamžitě jsme začaly přemýšlet nad cukrovím a jinými laskominami, které připravíme. Každá z nás má nějaký originální recept s příběhem, nějaké tzv. „rodinné stříbro“, které vyrazí

či ne, ale rozhodně ho dá ochutnat. Od té chvíle listuji maminčiným a svým sešitem s návody na pečení a těším se na vůni skořice a medu, která mi ozdobí kuchyň už za pár dní. A tak si myslím, že když si diváci představí svíčky, příjemnou hudbu, vůni grogu či svařené-ho vína a vzpomenu si na všechny krásné, dramatické či jímavé herečké výkony mých hostů, mohli by všeho nechat a jít si koupit vstupenky na naši zábavnou talk show **Bez náповědy**, která se uskuteční ve středu 9. prosince. Můžou s námi pak zažít večer plný vzpomínání, smíchu, ukázek z filmů a divadelních her i sladkých lahůdek. A třeba to bude večer z rodutěch nezapomenutelných. JaU

FOTO M. FIC

Výročí (nejen) pro pamětníky

Letos v prosinci uplyne 30 let od předčasného úmrtí dlouholetého a výrazného herce pardubického divadla VLADIMÍRA PTÁČKA. Co o něm řekli jeho kolegové, kteří se s ním na jevišti pardubického divadla ještě měli možnost setkat, a jak na něj vzpomíná jeho dcera, tajemnice uměleckého souboru Východočeského divadla Lucie Ptáčková, se dočtete na následujících řádcích... **AnH**

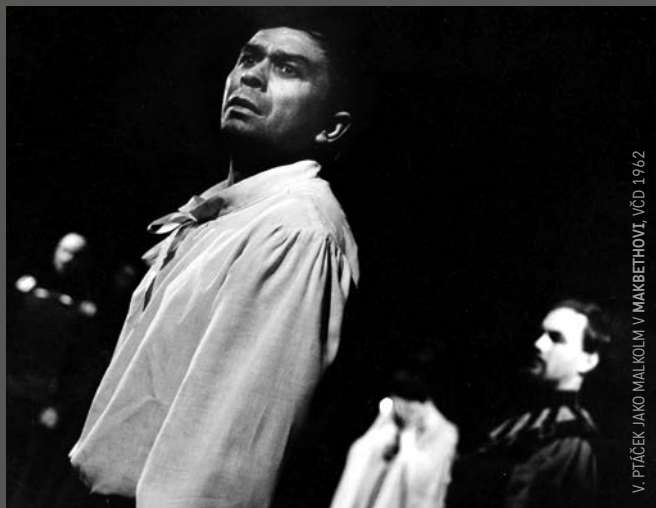
Vladimír Ptáček

(29. 10. 1926 – 5. 12. 1985)

Rodák z Lovčic u Čáslavi vystřídal po osvobození řadu divadelních angažmá. Působil krátce v Českých Budějovicích, v Beskydském divadle v Hranicích, v zájezdovém Vesnickém divadle, které tehdy pořádalo představení po celé zemi, v Novém Boru a Karlových Varech.

Nakonec se v roce 1955 usadil ve Východočeském divadle, kde zůstal celých 30 let až do své předčasné smrti. Za tu dobu zde hrál množství postav různého charakteru od antických hrdinů (např. Brutus v Caesarově, 1956), přes postavy pohádkové (Martin Kabát v Hrátkách s čertem, 1969; Kalafuna ve Strakonickém dudákovi, 1978), postavy komediálního repertoáru (Demetrius ve Snu noci svatojánské, 1963; Jack Chesney v Charleyově tetě, 1965; Don Vasco Ihayo ve hře V+W Kat a blázen) k postavám dramatictějšího charakteru (Malkolm v Makbethovi, 1962; bratr Ladvenu v Anouilhově Janě z Arcu, 1957).

Vladimír Ptáček se často objevoval ve filmu, do nemalých rolí si jej obsazovali přední českoslovenští filmoví režiséři. Hrál například postavu partyzána v Kočáru do Vidně (1966) Karla Kachynia, hostinského v Bočanově Soukromé vichřici (1967), řezníka Rabona ve filmu Všichni dobří rodáci (1968) Vojtěcha Jasného nebo Mílaře v Menzlových Skřiváncích na niti (1969).

V. PTÁČEK JAKO MALKOLM V MAKBETHOVI, VČD 1962

Lucka o tatkově: Táta zemřel, když mi bylo devět let. Toho společného života jsme si moc neužili. Ale jak si na něho pamatuju, pro divadlo žil, vášnivě rád vařil (legendární je historka o zabijačce na herečáku, u které mu asistoval slovenský herec Vlado Müller), houbařil, zavařoval, nakládal všechno možné... Docela často a hlavně rád filmoval, to je velká výhoda, když můžu dnes svému synovi Hynkovi dědu ukázat „naživo“. Kamarádil se s pardubickými výtvarníky, za život nastrádal opravdu velké množství obrazů. První dárek, který mi dal, bylo loutkové divadlo. V mých třech letech jsme si spolu ve VČD zahráli ve Strakonickém dudákovi. Táta jako Kalafuna, já Kačenka, jeho dcera. (VIZ FOTO – POZN. RED.) Moc si přál, abych se divadlu věnovala i já. Tak jsem ráda, že jsem mu to jeho přání splnila.

Pavel Albrecht, osvětlovač VČD: Vládá byl vynikající herec, schopný zahrát cokoliv a s náležitou vervou. Říkalo se, že když by měl na jevišti uškrtit, tak by to jistě udělal. Jednou v nějaké pohádce coby princ šel do jeskyně zabít draka a po velkém rámusu se vrátil s přeraženým mečem. Byl velmi skromný, výborný kuchař, jeho jídla byla vynikající. Kdo ho jenom trochu znal, poznal ho už z dálky podle chůze a podle taštičky, kterou neustále nosil. Kolikrát se stalo, že při nějakých posezeních na hereckém inter-nátě (tehdy v ul. 17. listopadu) přinesl uvařené jídlo pro všechny a měl velkou radost, když nám chutnalo. V té době se hrál občas i fotbal, Vladimír býval v brance, moc toho sice nechytil, zato byl slyšet po celém hřišti. Užíval život plnými doušky, měl rád společnost, a když byl v dobrém rozmaru, říkal každému, Vendo.

Lída Vlášková: Když jsme v sedmasedmdesátém zkoušeli Oklahomu, Vláda Ptáček se mnou měl smýknout přes celé jeviště. Měla jsem za sebou první rok svého prvního angažmá a hrůzu v očích, jelikož o Vláďovi se tradovalo, že když na jevišti stiskne, jsou z toho modřiny na měsíc. Jenže pan Ptáček ke mně zuřivě přistoupil, zlehýnka mě uchopil za ruku a já zbytek musela neuměle (coby kandradas) dohrát. A pak jsem ho prosila, aby na mě alespoň trochu té své legendární síly použil.

Zdeněk Rumpík: Jednou bylo divadlo na zájezdě a paní Valinka Kaplanová měla s sebou jako vždy takový zvláštní spirálový vaříč. Kamkoli přišla, okamžitě zapnula vaříč do zásuvky a vyhodila pojistky v celém divadle. Jednou to Vláďu už našťvalo a říká: „To není možný, Valčo, něco s tím dělej, nebo ti to přistě vyhodím!“ Přijeli na další zájezd, báb, zase vylítly pojistky. Vláda popadl vaříč, vyběhl s ním před divadlo a hodil ho do popelnice. A Valinka mu na to povídá: „Když nebudu mít vaříč, nebudu hrát.“ A vážně! Seděla v šatně, ani se nepřevlékla do kostýmu, odhodlaná nevstoupit na jeviště. Nic s ní nehnulo, nakonec všichni museli

přemlouvat Vláďu, který pak opravdu šel, vaříč z popelnice zase vytáhnul, aby se vůbec mohlo představení odehrát. Valinka se teprve potom milostivě oblékla a šla na jeviště.

V. PTÁČEK SE SVOU DCEROU LUCÍÍ (V NÁRUČÍ A. FERENCOVÉ),
STRAKONICKÝ DUDÁK, VČD 1978

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYL MALÝ! ANEB *Martin Mejzlík*, JAK HO NEZNÁTE...

MAMINČINY ŠVESTKOVÉ KNEDLÍKY JSEM SPOŘÁDAL SÁM.

ALE O SVAČINU JSEM SE SE STARŠÍM BRÁCHOU VŽDYCKY ROZDĚLIL.
PROSTĚ CHARAKTER ODMALIČKA!

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...
ANEB S LÁSKOU NEJEN O PUDINGU

Kromě toho, že je další z řady dotazovaných **JOSEF LÁSKA** vynikajícím mladým hercem, idolem mnoha žen a dívek, umí třeba také namíchat vynikající drink, vyhrát počítačovou bitvu nebo vymalovat byt! A možná se to zdá neuvěřitelné, ale až je věkově dělí téměř celá generace, Pepa toho má s **MILANEM NĚMCEM** společného více, než byste čekali... **AnH**

Milan: Pepo, schválně jestli víš, proč jsem si tě vybral!
Pepa: No, to vůbec nevím...

Milan: Protože bych měl doma peklo, kdyby ne! (SMÍCH)
Samozřejmě jsem měl na výběr spoustu kolegů, kteří ještě v této rubrice nemluvili, ale musel jsem si vybrat tebe. Protože za prvé – jsi nejoblíbenější herec mé ženy...
Pepa: (SMÍCH)

Milan: Potom nejoblíbenější herec mého mladšího syna...
Pepa: (SMÍCH)

Milan: Ale samozřejmě jsi i můj oblíbený kolega a navíc máme i něco společného – jsi právě ve věku, ve kterém jsem já zhruba nastupoval do divadla. A mě by zajímalo, co se tak plus mínus od té doby změnilo. Za těch dvacet let. Ještě než se začnu ptát, musím pochválit tvoje rodiče, že ti vybrali krásný český jméno...
Pepa: Vyřídím! Vybrali ho podle filmu S tebou mě baví svět, jmenuju se podle malýho Pepína... Jinak jsem měl být Anička.

Milan: Vidíš, to byla moje druhá otázka. Já měl být taky Anička! Oba naši kluci taky! A tady se ukazuje, že toho máme společného víc, než si myslíme.
Pepa: (SMÍCH)

Milan: A pak taky to tvoje příjmení! Potkat se s Láskou... Přemýšlel jsem – dají se třeba na to balit holky?
Pepa: Trošku jo... (SMÍCH)

Docela dlouhou dobu jsem na to hřešil a při představování jsem tomu příjmení ještě vždycky přikládal váhu: Jmenuju se Josef... LÁSKA. A ony na to: „Ježíš! To je tak hezký příjmení!“ A už to bylo.

Milan: Takže jsi v Pardubicích. Napadalo tě někdy předtím, že půjdeš do Pardubic?
Pepa: Když jsme byli ve čtvrtáku, říkali jsme si s mým spolužákem Ondrou Rychlým, do jakých divadel bychom chtěli jít. Samozřejmě proběhly nějaký pražský divadla, ale když jsme mluvili o oblastech, měli jsme tři divadla: Plzeň, Mladá Boleslav a Pardubice. A Ondra je teď v Plzni, já jsem v Pardubicích. Takže se nám to vlastně tak nějak splnilo.

Milan: A tvoje soukromý pouto s Pardubicemi, o kterým můžeme, ale nemusíme mluvit, je náhoda?
Pepa: Je.

Milan: Ano. Tak já nebudu dráždit tvoje fanyanky, které určitě ještě věří a doufají v to, že jsi volný. Tvoje momentální přítelkyně je Pardubačka a jestli ji diváci poznají na přiložené fotografii, tak ať si to domyslí, anebo někde vyhledají... Dobře, takže to je náhoda. No ale jinak ty jsi Pražák. Jaký byl ten přechod? To mě dost zajímá, protože pro mě jako kluka z Vysočiny to bylo dost krušný sem přejít – do polabské roviny. Tak co Pardubice, jak na tebe působí?
Pepa: Působí dobře. Ještě předtím jsem hostoval v Mostě.

Milan: Cha!
Pepa: (SMÍCH) Takže asi tak... Ale jinak mám vždycky pocit, když někam přijedu, že mě to město nějakým způsobem vítá. V Mostě mi první večer ukradli telefon a peněženku a v Pardubicích do mě narazil cyklista. Takže tady je to daleko lepší.

Milan: A co škola? Vzpomínáš na pražskou školu dobře, kolego?
Pepa: Vzpomínám dobře, až na poslední dva roky. Protože v té době jsem začínal víc hrát – hostoval jsem v Mostě, tady, na Vinohradech. A oni mi pak ve škole dělali problémy, že hraju... Což jsem nedokázal pochopit, když mě tam něco čtyři roky učili, a pak byl problém, že jsem dělal vlastně to, co jsem se učil.

Milan: Stará vesta... A nejradši vzpomínáš na co? Hezký zážitek ze školy, pojď...
Pepa: Hrozně rád vzpomínám na školní představení v pátáku a v šestáku, protože mám pocit, že jsme se jako ročník hodně semkli a začali konečně fungovat. Dělali jsme komedii Roztomilý člověk...

Milan: No tak to si děláš legraci... to máme další spojnici! Tahle komedie mě těsně lízla, měla se tu kdysi hrát! Kvůli ní jsem vlastně založil svůj orchestr Dr. Swing. No teda! ... Ale jedeme dál: Jedna otázka od mojí drahé polovičky – jakou známku jsi měl na konzeratoři z tance, ptá se Monika.
Pepa: Vždycky jedničku.

Milan: Tak takhle se ohlídím a vidím svoje začátky!

J. LÁSKA S M. NĚMCEM V HEJ, MISTŘE!, FOTO J. FAUKNER

Milan: Takže to souhlasí, děkuji. Ona tě totiž považuje za krále večírků!

Pepa: ...v pozdních ranních hodinách... (SMÍCH)

Milan: ...na stole... (SMÍCH) No to k mladému životu u divadla patří! Kdy ses naposledy zdržel do rána?

Pepa: Naposled? To bylo teďka v sobotu! (SMÍCH)

Milan: A pak sis dal k snídani pudink! Jíš ho každý den?

Pepa: Ano, miluju ho. (SMÍCH) No, jsem asi rekordman, ale...

Milan: No to jsem se na tebe dozvěděl... Prosím tě, co je to za úchylku?

Pepa: (SMÍCH) Já to mám odmalíčka – prostě ráno k snídani čokoládovej pudink a kakao, tím se nastartuju.

Milan: Tak proti gustu... Ale zpátky k divadlu: Kde čerpáš inspiraci pro herectví?

Pepa: Nemám rád klíšé, ale co řeknu, bude znít jako klíšé... Ze života. Prostě z toho, co se děje kolem mě. Někdy se přistihnu, že mi ujíždí autobus, protože koukám na nějaký pár, kterej se

třeba hádá. Ale samozřejmě mám rád i knížku, ve které pan Michail Čechov popsal hereckou techniku.

Milan: Když se ještě vrátíme ke škole. Co divadelní pověry? Vedli vás k nim? Mladá generace to už moc nedrží.

Pepa: Spíš než ta škola mě k tomu vedlo vinohradský divadlo, kde jsem odmalíčka hrál. Například mám z každého divadla, kde jsem hostoval, schovanou třísku z jeviště – pro štěstí.

Milan: Ještě se tě zeptám – s kým bys chtěl sedět v šatně? Kdyby sis mohl vybrat kohokoli na světě? Máš nějaký herecký vzor? Teda kromě mě... (SMÍCH)

Pepa: (SMÍCH) No právě! S tebou už jsem se potkal, tak nevím, jestli to může jít ještě dál... Ne, vážně, to je těžká otázka, těch lidí je strašně moc. Ale kupříkladu Ivan Trojan. S ním se potkat!

Milan: Tak to máme asi taky společné. Já ho taky považuju za excelentního hráče. A co takhle soukromý život? Sportuješ třeba? **Pepa:** Trošku. Teď je to horší. Když jsem byl malej, dělal jsem hodně sportů – gymnastiku, fotbal,

karate, baseball, ten mě bavil nejvíc. Maminka ze mě chtěla mít taky sportovce. Sestra Kristýna je totiž několikanásobná vicemistryně světa, mistryně Evropy a republiky ve sportovním aerobiku.

Milan: Páni! Já už taky moc nesportuju, radši zajdu do kavárny... Ještě jednu věc jsi mi zatajil – hrál jsi v inscenaci Dokonalá svatba? Roli Billa, ženicha?

Pepa: Ano!

Milan: Poznal jsem to podle fotky na netu! Já mám za sebou dvě inscenace téhle hry. A v Brně to ještě pořád hraju! Já si prostě na rozhovor líp vybrat nemohu! Tak pěkně tady klábosíme, ale mohli bychom to uzavřít nějak decentně a filozoficky, co říkáš? Teď spolu hrajeme v představení Hej, Mistře! Vždycky když čekám na svůj výstup, poslouchám tě, jak na jevišti cituješ Seneku. Můžeš to teď zopakovat? Protože pro mě je to dost zásadní a myslím, že i ty si to budeš pamatovat, když třeba za dvacet let budeš dělat podobný rozhovor s nějakým mladším kolegou nebo se mnou, ale už jako rekvizitářem nebo vrátným. (OBA SE SMĚJÍ.) →

Milan Pepovi: Vidiš, Pepo, my jsme o sobě ještě nevěděli a naše holky už chodily po kaffčkách.

Mohlo by to být totiž i takové motto toho, jak ten náš život běží.

Pepa: Já mám ten citát taky moc rád, i když spousta lidí třeba řekne, že jsem na něj mladší, ale o tom to asi není... Je to takhle: „Celý život není nic jiného než cesta k smrti. A životní čas je půjčka, kterou nedokáže vrátit ani vděčný dlužník.“

Milan: Krásný! Pepo, já ti moc děkuju, lámej vaz, držím ti palce a užij si každý den tvých prvních sezón v Pardubicích!

Pepa: Čert tě vem!

Stotisící divák roku 2015 přišel dříve než vloni

Každoročně na podzim přichází do VČD stotisící divák roku, většinou to bývá v listopadu. Po předběžném sčítání prodaných vstupenek a abonentek však pracovníce obchodního oddělení zjistily, že jubilejní divák divadlo navštíví už koncem října, což nás mile překvapilo, neboť čím dříve stotisícího diváka v hledišti přivítáme, tím vyšší návštěvnost můžeme očekávat.

V loňském roce naše představení zhlédlo 122 659 diváků, čímž jsme znovu obhájili první příčku mezi nejnavštěvovanějšími jednosouborovými divadly v České republice. Za tímto úspěchem však stojí spousta práce, například v roce 2014 jsme na scénách VČD uskutečnily celkem 540 akcí, což bylo nejvíce v historii divadla! Už teď jsme zvědaví, jaká čísla přinese konec roku 2015...

Vraťme se ale zpět k jubilejnímu divákovi, který letos skutečně dorazil již v říjnu, a to přesně ve čtvrtek 29. října při představení Schnitzlerovy hry Duše – krajina šírá, což je téměř o čtrnáct dní dříve než v loňském roce.

Stotisícím návštěvníkem divadla roku 2015 se stala paní **Hana Středová** z Pardubic sedící na sedadle č. 179 v X. řadě v přízemí. Jubilejní divačku, která je shodou okolností dlouholetou předplatitelkou divadla, pozval ředitel VČD Petr Dohnal před představením na jeviště, kde jí poblahopřál a předal dárkový balíček s poukázkami na roční předplatné pro dvě osoby, s knhami o historii pardubického divadla a GRAND Festivalu smíchu, s CD muzikálů Jeptišky a Zpívání v dešti a dalšími upomínkovými předměty. Firma Lejhanec jako každý rok věnovala stotisící divačce náramkové hodinky.

„Vyhrála jsem něco takového poprvé v životě,“ usmívala se na jevišti šťastná výherkyně a dále prozradila:

„S manželem navštěvujeme divadlo pravidelně už čtrnáct let, a to jsme předtím několik let ještě jezdili z Chrudimi. S pardubickým divadlem jsem velmi spokojená. Nejraději mám psychologické hry a dobré muzikály. Poukázky na celoroční předplatné určitě využijeme, pardubickému divadlu zůstaneme i nadále věrní.“

Při příležitosti návštěvy jubilejního diváka roku 2015 byla vyhlášena i **tipovací soutěž**, která probíhala na internetových stránkách divadla www.vcd.cz. Soutěžící mohli tipovat, kdy stotisící divák divadlo navštíví a kde v hledišti bude sedět. 29. říjen určili hned čtyři soutěžící, nejbliže však byla paní **Iva Sykáčková**, která tipovala sedadlo č. 159 v IX. řadě. Vítězka tipovací soutěže rovněž získala předplatné pro dvě osoby.

RaS

ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL S JUBILEJNÍ DIVAČKOU HANOU STŘEDOVOU, FOTO J. SEJKORA

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Východočeské divadlo pro propagaci a informování diváků nevyužívá pouze tištěná média či webové zpravodajské portály, ale rovněž spolupracuje s několika rozhlasovými stanicemi. Nejdleší a pravděpodobně nejintenzivnější „vztah“ má s ČESKÝM ROZHLASEM PARDUBICE, s nímž velmi úzce kooperuje už od samotného vzniku pardubické redakce. V čele pardubické i královéhradecké sekce Českého rozhlasu stojí moderátor PAVEL KUDRNA, který ochotně přijal pozvání do pomyslného čestného křesla pro naše podporovatele.

Pane řediteli, Český rozhlas jistě nemusíme dlouze představovat, mohl byste ho přesto pár slovy charakterizovat?

Pokud bych měl představit Český rozhlas jako takový, zabralo by to hodně času. Ale asi máte na mysli ten pardubický... Velice stručně, je to stanice, kterou tvoří parta nadšenců, opravdových rozhlasáků. Ta se stará o to, aby se informace ze všech míst kraje dostaly včas k posluchačům. K tomu krátká publicistika, hudba, zábava, soutěže, zajímaví hosté atd. A pak speciální dny a přímé přenosy. Ve speciálních dnech se zaměřujeme na jedno téma, které se prolíná celým vysíláním, a naši doménou jsou přímé přenosy. Jsme totiž jedinou regionální stanicí, která se svými posluchači opravdu v bezprostřední blízkosti žije a nabízí nejvíce místních informací. Netváří se regionálně a přitom sídlí v Praze. Za svými posluchači velmi často i vyjíždí a v živém vysílání je zavádí i do těch nejzapadlejších obcí. Svoje posluchače opravdu známe.

Čekají posluchače Českého rozhlasu Pardubice nějaké novinky?

Popravdě řečeno, ve vysílacím schématu nechystáme nic převratně nového. Náš program je mladý a vždy dost dlouho trvá, než si najde svoje posluchače. Budeme se ale snažit ho naplnit tím nej kvalitnějším obsahem. To nechápu jako frázi. Důkazem, že se nám to zatím daří, je historicky nejvyšší počet posluchačů, kteří si nás denně naladí, už po dobu tří po sobě jdoucích měření.

Který z nabízených pořadů Českého rozhlasu Pardubice je váš nejoblíbenější?

Asi bych měl říct, že Česko – země neznámá, který také moderuji, ale to by nebyla pravda. Když jste ředitelem stanice, berete všechno jako svoje dítě. A ukažte na jedno, které máte nejraději. Z čeho mám ale zvlášť radost je, že se nám podařilo získat pro spolupráci například meteoroložku Alenu Zárbybnickou, která chystá oblíbený pořad s atraktivními hosty majícími vztah k východním Čechám – Zálety Aleny Zárbybnické, nebo Petra Voldána, obrovského rozhlasového odborníka, a také Halinu Pawlowskou, se kterou živě vysíláme jednou za měsíc zábavnou talk show Na větvi s Halinou ze Spa resortu Tree of Life z Lázní Bělohrad. Je to neuvěřitelně oblíbený pořad. A zajímavé je, a velmi si toho osobně vážím, že nám dala přednost před jednou privátní televizí, která o pořad měla zájem. Ale také jsem rád, že naše pozvání přijímají i docela obyčejní lidé, kteří jsou zajímaví třeba „jen“ svojí prací.

Blíží se GRAND Festival smíchu, který nabízí nejlepší divadelní komedie. Je místo pro zábavu a legraci i ve vašem vysílání či v zákulisí redakce?

No rozhodně! Humor je neoddelitelnou součástí našeho vysílání, prolínají ho nejznámější rozhlasové či televizní scénky, denně nabízíme Humoriádu se známými herci, režiséry, zpěváky a komiky. Ti nás nechávají nahlédnout do svého soukromí a posluchači vybírají humor, který pak následuje. Vtipné glosování aktuálního dění v podání známých lékařů si můžete užít ve víkendové hodině Co Vy na to, doktore? anebo se projít divadelním zákulisím v seriálu Staří holubi se vrací. V Hvězdných návrtech se věnujeme osobnostem, které léta rozechvívaly naše bránice svým humorem. A redakční humor? Stačí sledovat náš Facebook. Naše legracky tam jsou často i s fotografiemi.

Jaký typ humoru máte vy osobně nejraději?

Hlavně slušný. Obdivuji každého, kdo umí napsat dobrou scénku či skeč a nepoužije dvojsmysly nebo vulgaritu. To dneska umí málokdo. Mám rád humor legendárního Televariety, Hovory H Miroslava Horníčka, Cimrmany, humor Šimka a Grossmanna... →

Který žánr v divadle preferujete – komedie, nebo dramata?

Přiznám se, že dramata nevyhledávám. Je jich kolem nás nějak hodně. Tím myslím ta v reálném životě. Na dobrou komedii ale rád zajdu. A pokud se zeptáte na jedno nebo dvě zamilovaná konkrétní představení, pak určitě Sluha dvou pánů s Miroslavem Donutílem nebo další klasika Charleyova teta. Viděl jsem toto představení s Lubomírem Lipským. Byl jsem ještě hodně mladý nebo spíš malý, ale mám ho dodnes v paměti.

Co vám osobně divadlo či kultura obecně dává?

Divadlo hlavně kontakt hlediště s jevištěm. To je něco jiného než televize či film. Tady se ukáže pravý herec, ale i pravý divák. Na obou stranách je znát poctivost profese, a to myslím doslova. Ta herecká, pomocí které herec vtáhne diváka do hry, ale i profese divácká. Musí přijít z práce domů, dát se do gala a jít do divadla. Musí to chtít. A tak vytvořit dobré prostředí herci. Pokud tato souhra je, je to dobré divadlo.

Děkuji vám za rozhovor a celé redakci Českého rozhlasu Pardubice za vynikající dlouholetou spolupráci. RaS

BYLI JSME U ZAKONČENÍ SVĚTOVÉ VÝSTAVY EXPO 2015

Na konci října skončilo v Miláně **EXPO 2015**, které se setkalo s mimořádným zájmem návštěvníků. Denně do prostor světové výstavy zavítalo kolem 100 000 zájemců o novinky z různých koutů světa. Českým pavilonem, který v závěrečném hodnocení získal třetí místo za architekturu, každý den procházelo průměrně 37 000 osob.

Velmi úspěšnou českou misi v Itálii završilo pardubické **Uskupení Tesla** za výrazné podpory technických složek **Východočeského divadla**, které pomohly s light designem, projekcí a ozvučením netradiční prezentace. U Tesla pro návštěvníky připravila vědecko-uměleckou kulturní produkci – její kulturní guerilla obsadila český pavilon s celodenním programem, který čerpal inspiraci mimo jiné v legendě o vzniku znaku města, v níž byl kůň Ješka z Pardubic v roce 1158 přetátý vpůli při opouštění právě italského Milána.

„Možnost a čest účastnit se světové výstavy EXPO 2015, navíc 28. října v Den české státnosti, byla pro

nás obzvláště silnou výzvou, a tak jsme ve spolupráci s Východočeským divadlem připravili dvě roviny programů probíhající jak v interiéru, tak i exteriéru českého pavilonu v podobě vystoupení Colours of Pardubice a instalací Chemical Agents Pardubice,“ říká Alexandra Prokopová z Uskupení Tesla.

Návštěvníci českého pavilonu nejdříve narazili na pardubickou celnici, která byla středem zájmu velkého počtu cizinců, a to zejména díky razítku „Předci jedou za zadky“ a také razítkům s přední a zadní částí koně, které diváci dostávali do „pasů“. Propojení obou koňských částí pak symbolicky spojovalo historické letopočty 1158 a 2015.

„Celá akce unikátním způsobem velmi intenzivně oživila český pavilon. Návštěvníci na přichystané umělecké instalace, interaktivní chemické expozice, chemické experimenty, živá vystoupení chemiků i performance tanečníků Národního divadla velmi živě a zvědavě reagovali,“ uzavírá Alexandra Prokopová. RaS

LABORATOR – EXPERIMENTY CHEMICKÝCH AGENTŮ U PTÁKA TŮHYKA

PROJEKCE FOTOSYNTÉZY A OBRAZY PAROBOTŮ ADOLFA LACHMANA

FOYER OZDOBÍ DÍLA IVANA BABORÁKA

Zdobné figurální obrazy královéhradeckého malíře Jiřího Vavřiny ve foyer vystřídají abstraktní díla dalšího Východočecha, tentokrát rodáka z Chrudimi působícího v ateliéru v Přestavlkách, multifunkčního umělce Ivana Baboráka. Vernisáž výstavy se uskuteční v sobotu 19. prosince před premiérou komedie *Rodinný podnik*. Výstava je tradičně prodejní a k vidění zde bude až do konce února.

Ivan Baborák (nar. 1955) až do roku 1993 vykonával různá zaměstnání, neboť jeho životní povolání malíře a grafika bylo tehdejší oficiální kultuře jaksi skryto. V té době se ale začal rozvíjet jeho originální výtvarný svět. Obrazy ze 70. a 80. let byly inspirovány nejruznějšími modernistickými proudy, nesly ale originální pečeti autorovy imaginace, symboly ironického, kritického i humoristického a sebeironizujícího pohledu na svět. V roce 1990 se stal výtvarníkem Muzea loutkářských kultur v Chrudimi, je autorem řady grafických, resp. propagačních projektů tohoto významného muzea. V roce 1993 byl přijat do Unie výtvarných umělců a začal se malbou živit na volné noze.

Jeho tvorba si získala pozornost a přední místo mezi současnými výtvarníky, představil ji na mnoha výstavách nejen v České republice, ale i po celé Evropě. Ve dvanácti zemích světa vystavoval své ex libris, napsal několik knih a zabývá se i designem autorského nábytku. Pravidelně se účastní významné akce zlínského filmového festivalu – Galerie filmových kapek.

„Co říci ve zkratce o jeho díle? Asi bych měl být velmi stručný, neboť autor ve své knize *Ach jo*, tak jo se několikrát zmiňuje o tom,

jak jsou mu teoretické rozpravy o umění proti srsti – je v tom trochu ironie, špetka sebeironie, trochu pýchy, trochu znechucenosti nad světem, kde každý chce rozumět všemu, trochu vlastní výjimečnosti a také trochu obav ze světa kolem, který rozumí křehkým vztahům mezi umělcem a dílem, mezi uměním a časem, mezi inspirací a hotovým dílem čím dál méně. To lze snad vypořizovat i z Baborákovy výtvarné tvorby,“ říká Dr. Lubomír Filip Piperek.

RaS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

[jhv - engineering]

AML
 HOLDING

LOUDA
 AUTO

HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
 Český rozhlas

 ZUBR
 PARDUBICKÁ TELEVIZE

Country
 RADIO

RADIO
 CENNA
 HORA

V1
 psychologická laborator

Informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

Rádio Pohoda
 ROCK & BEAT
 WWW.RADIOPOHODA.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

ComArr

HAK

P
 CENTRUM

VYES
 A BUREAU OF CREATION COMPANY

Kavoviny

era

BARTH MEDIA

MULTI

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ PROSINEC 2015 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: T. LNĚNIČKA, HEJ, MISTŘEI, FOTO J. FAUKNER